

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	954-05-44
Вх.№	
Дата	11 / 10 2019г.

к. 10

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

Г-ЖА МАРИЯНА НИКОЛОВА
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-
ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА
И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА

П И Т А Н Е

от Георги Гъков, народен представител от ПГ „БСП за България“

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 98 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям питане

ОТНОСНО: политиките и мерките, които Правителството ще предприеме за създаване на условия за достоен живот на възрастните хора.

Уважаема г-жа Заместник министър-председател,

Застаряването на населението е дългосрочна тенденция, започнала преди няколко десетилетия в Европа. Трайно ниската раждаемост и по-високата средна продължителност на живота променят формата на възрастовата пирамида на Европейския съюз. България в това отношение не прави изключение. Наблюдава се преход към структура на много по-възрастно население. Хората в трудоспособна възраст в ЕС намаляват, а относителният брой на пенсионерите се увеличава. Делът на възрастните хора в общото население ще се увеличи значително и през следващите десетилетия, тъй като по-голямата част от поколението от следвоенния бум на раждаемостта достига пенсионна възраст. Това от своя страна ще доведе до увеличаване на тежестта за лицата в трудоспособна възраст, които трябва да осигуряват средства за социалните разходи за редица услуги, свързани със застаряващото население.

Според статистиката в България съотношението между работещите и пенсионерите е 3 към 1. Прогнозите стигат до там, че след 40 години това съотношение ще бъде 1,7 към 1. А (според прогноза на БАН) след 10 години хората на възраст над 80 години ще са около 7% от населението на България и се стига до 2050 г., когато хората над 80 години ще са една десета от

всички българи. Т.е. наред с демографската криза, емиграцията, ниската раждаемост, високата смъртност и т.н. набира скорост и един друг проблем на българската нация - застаряването. Това променя социалната структура на обществото и няма как да не буди притеснения и да не поставя предизвикателства пред икономиката ни, пред пенсионната ни система, пред здравноосигурителната ни система, пред системата за социално подпомагане, пред националната ни сигурност. И ако днес в големите градове, доколкото другите вече са обезлюдени, все още е тема липсата на места и изобщо достъпът до детска градина, то вече сериозна и актуална тема става и темата за липсващите социални услуги и каквото и да е адекватни политики за възрастните хора.

Заради всичко това в много от държавите-членки на Европейския съюз внимателно се следи въздействието на застаряването на населението, което вероятно ще бъде от огромно значение през следващите десетилетия, и се наблюдават и реализират политики свързани с овладяване на тази тенденция. В това отношение България прави изключение.

Тези реалности изискват и налагат целенасочена и фокусирана работа по проблема, който поради своята многоаспектност изисква ангажираността на цялото правителство и на всичките институции. Във връзка с това моето питане към Вас, г-жо Министър, като Вицепремиер в чийто ресор са икономическата, демографската, социалната и свързаните с тях политики, е: Какви са политиките и мерките, които Правителството ще предприеме в краткосрочен и дългосрочен план за създаване на условия за достоен живот на възрастните хора и за активното им участие в икономическия и социален живот на българското общество?

Георги Гъоков